

lovforslag? Hvorfor kan man så ikke støtte, at der kun kan rejses fredningssag af miljø- og energiministeren og af byråd og amtsråd m.v.? Hvorfor vil man ikke være med til at fratage foreningen den magt, som den efter Venstres mening misbruger? Der var ikke tale om, om man måske misbruger den, man misbruger den.

Det er jeg sådan set enig i, men man kan altså ikke efter min mening gå ud i forsamlingshuse og sige: Nu skal vi altså lave det hele om, vi har en 50-60 forslag på det her område, og nu skal det ordnes. Men her kommer vi fra Dansk Folkeparti og Fremskridtspartiet med tre små forsøg på at gøre noget af det bedre – noget af det, som man ude i befolkningen i hvert fald siger, at vi burde gøre noget ved – og alligevel så siger man: Det er for tyndt.

Jeg fik ikke noget svar fra hr. Jens Vibjerg, skønt jeg spurgte flere gange. Men når man kommer længere ned i ordførerrækken, så går hr. Jens Vibjerg op og siger til fru Anni Svanholt, at når samfundet lægger begrænsninger på råderetten, så skal der ydes erstatning, og der skal være lokalt engagement, og man kritiserer, at Danmarks Naturfredningsforening sætter det i stå.

Jamen hvorfor i alverden kan man så ikke fra partiet Venstres side støtte noget af det her? Jeg håber, at der sker en ændring, når forslaget kommer i udvalg.

Aage Brusgaard (FP):

Ja, formand, jeg glæder mig helt til den udvide- de taletid på 10 minutter, som jeg nu har.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Men der er ingen forpligtelse til at bruge dem.

Aage Brusgaard (FP):

Det er der næsten for mig som Fremskridts- mand. Vi får jo minutterne gratis.

Jeg vil ikke kommentere selve lovforslaget, for jeg har jo hørt debatten her, og alle har læst det grundigt; og det vil jeg da i hvert fald takke for.

Jeg har i stedet for nogle kommentarer til det, der er blevet sagt.

Først til vores miljøminister, som startede med at sige, at dette lovforslag vil fjerne de sidste enge i Danmark: Det lyder sådan lidt mærkeligt. Nu ved jeg godt, at vores miljøminister er født og opvokset på stenbroen, og derfor ved han faktisk ikke, hvad vi snakker om. Han ved

ikke rigtig, hvad det her drejer sig om. Han har aldrig selv haft jord.

Nu er der jo mange danskere, der ikke rigtig selv vil gøre en aktiv indsats for miljøet, men som bruger masser af benzin for at køre til øde- gårde i Sverige eller til Frankrig, Spanien, Græ- kenland og andre steder på ferie – så er det lige- som de kan skjule sig lidt. Og så kan de være med i debatten: Uha, vi skal være så gode ved naturen! Men selv købe et stykke natur og passe det? Nej, nej, langt fra. Det er dem, jeg vil kalde stenbrosmiljøflippere.

Når man siger, at lovforslaget fjerner de sid- ste enge i Danmark, siger det mere om ham, der udtaler det, end om forslaget her.

Enge og overdrev er noget, Vorherre har anlagt og skabt, og så har han sat os på jorden for at forvalte og udnytte disse.

Det er korrekt, at mange – for mange – enge og overdrev er blevet drænet i de sidste 20-50 år, hovedsagelig fordi vi havde en socialdemo- kratisk regering, der stod Hedeselskabet nær og bevilgede masser af penge. Og samtidig var politikken, at der var en milliard mennesker her på kloden, der sultede, så vi skulle opdyrke alt, hvad opdyrkes kunne. Der skulle brød på bor- det. Det er faktisk sandheden.

En del af de områder, der er blevet drænet inden for den sidste generation, tager Vorherre og naturen tilbage; de er stærkere end os. Vi kan tage Skjern Å-arealerne. Vi kan tage den største enkeltafvandning, vi har haft: Tissing Vig på Sydmons. Det har kørt i 30-40 år, men rørene er ved at være okret til nu og pumperne går i styk- ker. De sidste tre ejere er gået konkurs. Det vil altså sige, at man ingenting skal gøre, og om 20 år har naturen så taget området tilbage igen, for det kan kun køre, hvis det får tilskud.

Jeg vil også lige nævne hele Vejlerne-området i Thy, altså Nordeuropas største fuglereservat. Det er der ofret millioner af kroner på at afvan- de; men det gik heller ikke, og derfor deler naturen og kreaturerne området nu.

Dernæst vil jeg sige: Man bevarer ikke hver- ken eng eller andet ved at frede. Og det bedste bevis på det er jo netop alle de områder, vi i dag kalder § 3-områder, overdrev og hede. Det begreb kom ind i lovgivningen i 1992, og hvor- for kom det så det? Det kunne det jo kun komme, fordi vores bønder igennem århundreder har bevaret disse områder. Hvis de havde øde- lagt dem på en eller anden måde, så havde der jo ikke kunnet blive tale om naturbevarelse.